

Motion till riksdagen 2010/11:Sk285

av Anders Åkesson (C)

Reseavdrag

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att undersöka möjligheterna att ändra reseavdraget så att det regleras i förhållande till gällande taxeringsvärde på den ort där arbetsresan startar.

Motivering

I syfte att upprätthålla arbetslinjen och välfärden i vårt land har vi skäl att på alla sätt underlätta för människor att ta de arbeten som erbjuds. Landets arbetsmarknadsregioner – inom vilken en arbetssökande är hänvisad till att i första hand söka arbete – växer geografiskt och blir större. Den geografiska tillväxten av arbetsmarknadsområden sker dels genom investeringar i en effektivare infrastruktur och en bättre fungerande kollektivtrafik, dels genom att den enskilde arbetstagaren med eget fordon utför allt längre resor mellan bostad och arbete.

Ett sätt att stimulera människor till arbete och att även bejaka en geografisk rörlighet på arbetsmarknaden är att nedbringa kostnaden för att resa mellan arbetet och bostaden. Idag tillämpas ett system med skatteavdrag för färd mellan bostad och arbete. Det är bra. Problemet är att nuvarande nivå för detta avdrag, 18:50 kronor per mil för färd med egen bil, inte täcker de verkliga kostnaderna. Avdragsbeloppet borde med dagens kostnadsläge istället vara 25 kronor per mil.

Av olika skäl torde det vara svårt att rätt över höja reseavdraget till 25 kronor per mil. För att då i första hand stimulera de med längst avstånd, och sannolikt även de med sämst tillgång till alternativa färd sätt än den egna bilen, att resa till och från arbete bör man överväga att låta reseavdraget på en högre nivå gälla de områden och individer i Sverige där taxeringsvärdet för en normal villa är som lägst.

Fel! Okänt namn på

Taxeringsvärdets trend är möjligt att avläsa. Där normalbostaden är lägst taxerad skulle reseavdraget med ovanstående sätt att resonera vara högst. Det är rimligt att utgå från att boende och fastighetsägare med låga taxeringsvärden är lågt taxerade bland annat beroende på fastighetens mindre gynnsamma läge. Det är även rimligt att anta att innevånare bosatta på dessa lägre taxerade fastigheter har en jämförelsevis längre resväg för att kunna ta del av utbudet på en på grund av bättre infrastruktur och kollektivtrafik geografiskt växande arbetsmarknadsregion.

Med stöd av ovanstående finns det därför skäl att se över dagens generella nivå för reseavdrag i syfte att istället skapa ett reseavdrag vars nivå regleras i förhållande till gällande taxeringsvärde på den ort där arbetsresan startar.

Detta bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 22 oktober 2010

Anders Åkesson (C)